

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1885-02-02

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 4 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10120>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟ-ΚΑΤΥΒΙΚΗ

TOO LATE

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Α.

ΑΡΙΘ. 49

Συνδρομή υποχρεωτική ετήσια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.
 Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαί κατ' ἀποκοπὴν.
 Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.
 Editor S. HOUMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

2, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1885

Ἡ ὑπὸ τῶν Μελῶν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου τῆς Κύπρου εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον τῆς Α. Ε. τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ δοθεῖσα ἀπάντησις ἔχει ὡς ἑξῆς :

Τὰ μέλη τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως συναντῶσι καὶ αὖτις ἐν νέᾳ Συνόδῳ τὴν Ὑμ. Ἐξοχ. καὶ εὐχαριστοῦσιν ἐπὶ τῷ ἀπαγγελθέντι ἐναρκτηρίῳ λόγῳ. Τὸ λῆξαν ἔτος ὑπῆρξε πράγματι ἐν τῶν εὐφῶρων διὰ τὴν νῆσον ταύτην τὴν κυρίως γεωργικὴν ἄλλ' ἡ εὐδαιμονία τοῦ τόπου, Ἐξοχ. ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῶν συνετῶν καὶ ἀναγκαίων νομοθετημάτων, ἅτινα τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον θεωρεῖ ἀπαραίτητα πρὸς ἄρσιν τῶν πλείστων κωλυμάτων ἅτινα ὁ τόπος εὐρίσκει ἐν τῇ πορείᾳ του.

Εὐτύχημα θεωροῦμεν ὅτι ἡ χολέρα δὲν ἐμάστιξε καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος τὴν γείτονα ἡμῶν Αἴγυπτον, ἡ δὲ ἐκ τούτου ἡμετέρα χερὰ ἐπαυξάνει, διότι ἡ νῆσος ἡμῶν δὲν ἔλαβε ποσῶς χάριτι θεῆς, τὴν ἀπαισίαν ἐπίσπεψιν τῆς θροτολογίου νόσου ἐπὶ τῷ γεγονότι δὲ τούτῳ χρέος ἐπιβαλλόμενον θεωροῦμεν νὰ ἐπαινέσωμεν τὰ συνετὰ μέτρα, ἅτινα ἐγκαίρως ἐλήφθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κύπρου, εἰς πρόληψιν μὲν τῆς χολέρας καταστολὴν δὲ τῆς ἐνσχυφάσης εὐφλογίας ἡ δὲ διαρκὴς καθαριότης ἡ ὄντως σὺν ἄλλοις ἀπαιτουμένη ὡς προφυλακτικὸν μέσον καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, φρανοῦμεν ὅτι μόνον διὰ τῆς ἀνασκευῆς ἐπὶ τὸ πληρέστερον καὶ ἀρμοδιότερον τοῦ ἰσχύοντος δημοτικοῦ νόμου δύναται νὰ εἶνε ἀσφαλής.

Λυπηρὸν πράγματι ὅτι διεκόπη ἡ μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ τακτικὴ ἐβδομαδιαία ἐπικοινωνία καὶ ἐὰν ἐπετρέπετο ἡμῖν θὰ ἐτολμῶμεν νὰ καθικετεύσωμεν τὴν Κυβέρνησιν τῆς Α. Μεγαλ. ἵνα ἀντὶ τῶν ἑξ ἑξαεταίων λιρῶν τῶν τῶς διδομένων, εὐαρεστηθῆ νὰ χορηγήσῃ ἡμῖν μετρίαν τινα ἐπιχορήγησιν, ἥτις νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Κύπρου νὰ ἐξασφαλίσῃ ταχύτεραν καὶ τακτικωτέραν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀντὶ τῆς κατὰ δεκαπενθημερίαν γενομένης.

Ὁ ὑποβληθησόμενος ἡμῖν προϋπολογισμὸς ἐφελκύσεται πᾶσαν ἡμῶν τὴν προσοχήν καὶ ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι θὰ εἶνε πληρέστερος ἐφέτος ἢτοι θὰ ὑποβληθῆ καὶ πῖναξ τῶν κατὰ προέγγισιν προσόδων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ περὶ ἐγγραφῆς τίτλων καὶ ὁδοῦ Λεμεσσοῦ ὑποβληθησόμενα ἡμῖν νομοσχέδια, αἱ ἐπ' αὐτῶν προσεχέεις συζητήσεις ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἔχωσι τὸ ἐπιθυμητὸν ἀποτέλεσμα ἄρῳπι δηλονότι τοὺς πέρυσιν ἐκδηλωθέντας διαταγμοὺς τῶν τε Κυβερνητικῶν καὶ αἰρετῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐν γένει ἡ Ὑμ. Ἐξοχ. δύναται νὰ ἡθεβαία ὅτι πάντα τὰ ὑποβληθησόμενα νομοσχέδια θέλουσι τύχει τῆς συντόνου ἡμῶν προσοχῆς.

Ὁ Θεὸς σώζοι τὴν Βασιλισσαν.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ.

Συνεδρίασις 7 Φεβρουαρίου 1885.
 (Προεδρεία Οὐάρρεν).
 Ἀπόντες οἱ κ. κ. Μαληκίδης καὶ Ζήγων.
 Ὁ Ἄγ. Κιτίου παρουσιάζει νομοσχέ-

διον περὶ ἀγροφυλακῆς, προτείνων ὅπως ἐνλεχθῆ ἐπιτροπὴ καὶ ἐπεξεργασθῆ αὐτό.
 Ὁ κ. Οὐάρρεν εἶπεν ὅτι ἡ ἡμερησία διάταξις εἶνε ἡ ἀπάντησις εἰς τὸν λόγον τῆς Α. Ε.

Ὁ Ἄγ. Κιτίου εἶπεν ὅτι ἐπειδὴ τὸ περὶ ἀγροφυλακῆς νομοσχέδιον ἐτυπώθη ἀπὸ πέρυσιν ἐν τῷ τυπογραφείῳ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦτο ἔχη τὸ δικαίωμα τῆς προτεραιότητος ἀπὸ τὸ σχετικὸν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Οὐάρρεν ἔφερε καὶ πάλιν τὴν ἔνστασιν ἐπὶ δὲν εἶνε ἡ ἡμερησία διάταξις. Προὔτεινε δὲ ἵνα ὁ κ. Παυλίδης λάβῃ τὸν λόγον.

Ὁ κ. Παυλίδης παρεκάλεσε τὸν Ἄγ. Κιτίου νὰ εἴπῃ τί ἐπραξεν ἡ ἐπιτροπὴ.

Ὁ κ. Δ. Πιερίδης εἶπεν ὅτι ὁ κ. Παυλίδης εἶνε ἐκτὸς τῆς τάξεως, διότι ὤφειλε νὰ ἀποταθῆ εἰς τὴν ἔδραν.

Ὁ Ἄγ. Κιτίου εἶπεν ὅτι ἠγνῶσι ἂν ὁ κ. Παυλίδης ἀπετάθη πρὸς αὐτόν. Εἶτα εἶπεν ὅτι ἡ πρὸς συνταξὶν ἀπαντήσεως ἐπιτροπὴ διηρέθη κατὰ τὸ λεκτικὸν μόνον. Ἐζήτησε δὲ ὅπως προστεθῆ τροποποιήσις τις ἣν καὶ ἀνέγνωσεν, ἔχουσαν ὡδε :

«Τὸ λῆξαν ἔτος ὑπῆρξε πράγματι ἐν ἐκ τῶν εὐφῶρων διὰ τὴν νῆσον ταύτην τὴν κυρίως γεωργικὴν. Μετὰ βαθυτάτης ἁμῶς λέγομεν λύπης ἐπὶ ὅσον ὁ μόνος σχεδὸν αὐτὸς πόρος τοῦ βίου τῶν ἡμετέρων πατριωτῶν θὰ ὑπόκηται ὑπὸ τὰ αὐτὰ καὶ πρότερον ἁμολογουμένως δυσβάστακα βάρη, ἐφ' ὅσον ἡ κατ' ἀγροῦς ἀσφάλεια θὰ διατελῆ εἰς οἶαν καὶ πρότερον θέσιν, ἐφ' ὅσον αἱ τιμαὶ τῆς ἐπιτε-

Handwritten note: μηδὲν ἀποκοπῆ

βαιουμένης δεκάτης θά όρίζονται υπό τής πλειονοψηφίας του κεντρικού τής Λευκωσίας Ίταρέ Συμβουλίου καθ' ός αναλογίας ώρίσθη έφέτος, ή γενική ευεξία τής ήμετέρας νήσου θά ήνέ τι ανέφικτον φρονοϋμεν».

Ό κ. Νικολαΐδης έγερθείς όπως ευχαριστήση τον Άγ. Κιτίου και έρωτηθείς υπό του Προέδρου εάν θά ύπεστήριζε αυτόν, ειπόντος αυτού, όχι, προσελήθη εις την τάξιν.

Ό κ. Πασχάλης ύπεστήριξε την πρότασιν του Μητροπολίτου αναπτύξας διά μακρών την κατάστασιν του τόπου και καταλήξας ότι όλα έμπεριέχονται εν τή τροποποιήσει του Άγ. Κιτίου και κατά συνέπειαν ότι πρέπει να γίνη παραδεκτή.

Ό κ. Νικολ. ήγέρθη και αύθις και διά μακρών ώμίλησεν ότι συμφωνεί μεν μετά τής τροποποιήσεως του Άγ. Κιτίου, ότι δηλ. ό τόπος εύρίσκεται εις δεινήν θέσιν, δέν θεωρεί όμως καλόν να εκδηλωθῆ τοϋτο εν τή απαντήσει, έφ' ό προϋτεινεν όπως έμμείνωσιν εν τῷ σχεδίῳ τής πλειονοψηφίας.

Ό κ. Χείδενσταμ προϋτεινεν όπως ή απάντησις γίνη δεκτή ως έχει.

Ό κ. Δ. Πιερίδης επέμενε και οϋτος εν τῷ πρώτῳ σχεδίῳ.

Είτα τεθείσης εις ψηφοφορίαν τής τροποποιήσεως απερρίφθη, συμψηφισάντων των κ. κ. Δ. Πιερίδου και Νικολαΐδου μετά τής Κυβερνήσεως, δώσαντος του Προέδρου την νικῶσαν αϋτου ψήφον κατ' τής τροποποιήσεως.

Ό Άγ. Κιτίου έφερε την ένστασιν ότι ό κ. Ουάρρεν δέν έδικαιούτο να ψηφίση και ως Μέλος και ως Πρόεδρος.

Αναγνωσθέντος δέ του 26ου άρθρου του Διατάγματός τής Α. Μ. τής 'Ανάσσης εν Συμβουλίῳ απέδειχθη ότι ό κ. Ουάρρεν έδικαιούτο να ψηφίση και ως μέλος και να δώση την νικῶσαν αϋτου ψήφον ως Πρόεδρος.

Έρωτήσαντος του κ. Ουάρρεν εάν ύπάρχη και άλλη τροποποίησις, ό κ. Περισιτιάνης ήγέρθη και καθυπέβαλεν έτέραν τροποποίησιν, αναπτύξας τους λόγους δι' οϋς καθυποβάλλει αϋτήν. Η τροποποίησις έχει ως εξής: «Τό περι έγγραφής ιδία νομοσχέδιον πυγχάνον σπουδαιότατον δαΐται περισκεμμένης μελέτης πριν καταστή νόμος, ίνα μη αποβῆ απλῶς φορολογικός οϋδέ τείνον εις δήμους περιουσίας ήν προϋθεται να ασφαλίση».

Ό κ. Μεχμεταλής ύπεστήριξε την τροποποίησιν του κ. Περισιτιάνη.

Ό κ. Κόλλυερ άντέκρουσε την τροποποίησιν ταύτην επί τῷ λόγῳ ότι έλέγη πολλάκις ότι δέν ύπάρχει τοιοϋτος σκοπός δημεύσεως εις τό νομοσχέδιον προσθέτας, ότι ό,τι σοβαρόν δυνάμενον να διαιρέση την Βουλήν πρέπει να τό αποφεύγωμεν.

Ό κ. Γραντ ύπεστήριξε τον κ. Κόλλυερ ειπών ότι δέν ύπάρχει ιδέα δημεύσεως εν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ό κ. Πασχάλης έγερθείς άντέκρουσε τους δύο προσηγορεύσαντας ειπών ότι ή απάντησις δέον να γίνη σαφής και να εκφράξη τας ιδέας του τε λαου και ήμῶν. Ως προς δέ τό περι έγγραφής τίτλων νομοσχέδιον ειπεν ότι πολλαί άφορμαί μέγρι σήμερον έδόθησαν ώστε να ενισχυθῆ ή ιδέα περι των δημοτικών τάσεων τής Κυβερνήσεως. Είπε δέ ότι ως να μη ήρκουν τα άρθρα του 07ου μ. νόμου όστις τοσοϋτον εύκόλως επιβάλλεται την δήμους και άτινα άρθρα οϋδέποτε έθεσεν εις ένεργειαν, εξήλθε και από τό Δεφτέρ Χακανί μία διαταγή εκ Κ)πολεως δήθεν σταλεισ δι' ης εξήτηθη να καταργηθῆ εν περισσότερον δικαίωμα υπερ έδίδετο εις τα τσιφλίκια.

Του προέδρου ειπόντος ότι είνε εκτός τής τάξεως, ό κ. Πασχ. άντέκρουσεν αϋτον λέγων ότι δέν είνε εκτός τής τάξεως και κατά συνέπειαν πρέπει να εξακολουθήση.

Ό κ. Σουεδέγγαμ έγερθείς ειπεν ότι και εάν τό νομοσχέδιον ήθελε ψηφισθῆ δέν θά ύπῆρχον τοιαϋται δημεύσεις. Παρεκάλεσε δέ τον κ. Περισιτιάνην να αποσύρη την τροποποίησιν του.

Ό Άγ. Κιτίου έγερθείς παρεκάλεσε τον κ. Περισιτιάνην όπως αποσύρη την τροποποίησιν του ήτις προϋξένησε τόσῳ κακήν έντύπωσιν εις τα Κυβερνητικά μέλη.

Είτα έτέθη εις ψηφοφορίαν και απερρίφθη δι' 9 ψήφων κατὰ 7 συμψηφισάντων μετά τής Κυβερνήσεως του Άγ. Κιτίου, Δ. Πιερίδου και Ουσειν έφένδη.

Διελύθη λοιπόν ή συνεδρίασις κατεθέντων επί τής τραπέζης προς συζήτησιν των νομοσχεδίων «οί προϋπολογισμοί του 85—86», τό «περι Άγροφυλακής», τό «περι αναγκαστικής έγγραφής τίτλων», τό «περι απαλλαγής χαρτοσήμων δια τον στρατόν», τό «περι ασφαλείας δρόμων και διακανόνισιν οδου

Λεμησοϋ» και τό «περι πλειστηριασμού δημοσίων έργων».

(άκολουθεί)

Οί τρεις Ίεράρχαι έωρτάσθησαν και εν Λεμησοϋ μεθ' έλης τής δυνατής επισημότητος. Μ' έλην την κακοκαιρίαν και τας άδιακόπους βροχάς τής ήμέρας εκείνης, ή συρροή του λαου ήτο μεγάλη και ιδίως εις τό Σχολειον ένθα ώμίλησεν ό κ. Α. Κ. Παλαιολόγος «περι Πατρίδος και φιλοπατρίας» τα εικότα.

Αι βροχαι κατὸ τό δεκαπενθήμερον τοϋτο οί άνεμοι και αι ψύχραι μάς έκαμαν να μισησωμεν τον χειμῶνα. Ό Άρης ό όποιος είνε ό κυριεύων πλανήτης του τρέχοντος έτους, εξέμαθε φαίνεται την τέχνην έντίμου πολέμου, και προς τιμωρίαν του ό πατήρ του Ζεύς τον προσέταξε να συμμαχῆ τοις ισχυροίς τής γῆς προς καταστροφήν των πτωχῶν και αδυνάτων. Όσα πρόβατα και ζῶα έγλύτωσαν από τό παμφάγον θηρίον τό καλούμενον «ταμειον των φόρων» τα παρυσυρον οί ποταμοί, τα έφόνευσαν αι χάλαζαι. Όσα όσπῆτια απηλλάχθησαν των γαμψῶν και αρπακτικῶν ονύχων των καλουμένων «Κυβερνητικῶν κατασχέσεων» τα κατεδάφισαν αι άδιακόποι βροχαι. Όσα πλοι άμπκλώθησαν δια πολλῶν μετοχῶν προς τό να συντηρήσωσι πτωχόν τινα οικογένειαν, τα κατεσύντριψεν ή άγρίως μαινομένη θάλασσα. Ταϋτα δέ πάντα είνε. έργα του έξουσιαστού του έτους Άρεως όστις έγεινε έφέτος πιστός υπάλληλος των έξουσιαστῶν τής Κύπρου. Έχομεν λοιπόν κ' ήμεις τους φαινιάνους μας και θύματα τής δυναμίτιδος πλείστα όσα . . .

Ακούσατε και αν ήνε δυνατόν μη φριξείτε. Πρό τινος οί Άγγλοι (Κυβερνητικοί μάλιστα υπάλληλοι) εκυνήγουν προς τα ανατολικά τής Λευκωσίας εις τι μέρος ονομαζόμενον «Αρωνας». Εις απόστασιν 50 περίπου στρεμμάτων απ' αϋτων άλλ' εις μέρος όποθεν οί Άγγλοι δέν έφαινοντο, εκυνήγει και ή Ιερομόναχος του Μοναστηρίου Παλουριωτίσσης κ. Μελέτιος. Έξαφνα παρουσιάσθη εμπροσθεν του Μελετίου λαγῶς τον ίποισεν άφου επί τινα λεπτά έτρεξεν ό λαγωνικός σκύλλος του, τον έφόνευσεν δια του τουφεκίου του. Οί Άγγλοι άκούσαντες τον πυροβολισμόν εκ του αντίθετου μέρους, έτρεξαν και είδον τον Μελέτιον κρατοϋντα τον λαγῶν. Τον ήρώτησαν «έν τίνι δικαίωματι έφόνευσας τον λαγῶν;» «δικαίωματι τής άδείας μου» απήντησεν ό Μελέτιος και συγχρόνως παρουσίασεν αϋτοίς την

ἀδειαν, τοῖς προσέφερε δὲ καὶ τὸν λαγῶν.
εἰ, ὅμως, ἐξ αὐτῶν — τοῦ ὁποῦ ἀποσιωπῶ
ἤδη τὸ ὄνομα ἕως οὐ λάβη πέρας ἡ περὶ
τούτου γενησομένη δίκη — ἀντὶ ἄλλης ἀπαν-
τήσεως ἢ ἐνός ἐ ὑ χ α ρ ι σ τ ῶ τὸ ὁποῦ
ον πᾶς ἄλλο; βάρβαρο; (διότι κατ' αὐτοῦς
"πᾶς μὴ Ἄγγλος βάρβαρος") ἤθελεν εἶπερ,
ἐσῆκωσεν τὸ ὑπερ ἐκράτει θούνευρον καὶ ἤρχι-
σε καταβιάζων αὐτὸ μετὰ τρομεροῦ πατά-
γου ἐπὶ τῆς ῥάχως τοῦ ἱερέως, ὅστις ἐθεώ-
ρησε πλέον καλὸν νὰ βάλη εἰς τρομερὰν κί-
νησιν τοὺς πόδας, ἀλλὰ καὶ οὕτω δὲν ἀπηλ-
λάγη τῶν ἐ ὑ γ ε ν ῶ ν Ἄγγλων, διότι
χαλαζήδον τὸν ἐλιθοβόλου, ἕως οὐ ἐξῆλθε
τῆς βολῆς των. Πῶς σᾶς φαίνεται τὸ νέον
τοῦτο ἀνδραγάθημα τῶν κυρίων μας; Ὁ
Μελέτιος τοὺς ἐνήγαγε καὶ ὑπόσχομαι νὰ
σᾶς κάμω γνωστὸν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δι-
κῆς.

**

*

Ἡ Τεχνδρομικὴ συγκοινωνία Λεμησοῦ
καὶ Λάρνακος κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ Λευκω-
σίας διεκόπη ἀπὸ τεσσάρων ἡδὴ ἡμερῶν ἔνε-
κεν τῶν ἀδιαβάτων ποταμῶν. Τί νὰ σᾶς
κάμη ἀδελφὲ ἡ Κυβέρνησις; ἐβαρύνθη πλέ-
ον νὰ κτίζῃ γεφύρας καὶ νὰ τὰς ρίπτουν οἱ
ποταμοὶ μετὰ τὴν πρώτην ὄρμην των. Οἱ
π ο τ α μ ο ἰ μας, καθὼς ξεύρετε, ἕνα μὴ
να μόνον τὸν χειμῶνα, τρέχουσιν, ἀλλὰ εἶνε
πολλὰ κακοί.

Π Ο Λ Ι Τ Ι Κ Α .

ὦ ω ω ! τοιαῦτα, ἀναγνώσατε τὴν
Herald τὴν μαυροφορημένην νὰ δῆτε καὶ
νὰ τρομαξετε. Τὸ Καρτοῦμ ἔπεσεν εἰς τοὺς
ὄνυχας τοῦ Μαγδῆ. Ὁ Γόρδων ἦ εἶνε ἡχημα-
λωτισμένος ἢ ἐφονεύθη· ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν ἐ-
φονεύθη, τοῦ πρέπει τὸ ν ε κ ρ ῶ σ ι μ ο ν
διότι εἶνε, ἢ ἦτο καλὸς στρατηγός. Ὁ Οὐ-
ελοσέλη ἔκαμε κ ἄ λ ε σ μ α εἰς τὸ Βερβέρ
καὶ ἐξετάζει ποῖον ἐκ τῶν πνευμάτων τὸν
ἐπερίπαιξε καὶ δὲν ἠλήθευσεν εἰς τὴν προφη-
τείαν του. Οἱ Φαινιάνοι εἰς τὸ Λονδίνον
ἀνετίναξαν εἰς μίαν ἡμέραν εἰς τὸν ἀέρα διὰ
δυναμίτιδος, τὸν Πύργον τοῦ Λονδίνου καὶ
τὴν ἄνω καὶ κάτω Βουλὴν. Ὁ Γλάδστον
ἔπεσεν ἢ ἂν δὲν ἔπεσεν, ἀδύνατον νὰ μὴ
πέσῃ ἀφοῦ φθάσῃ αἰσίως εἰς Ἀγγλίαν καὶ
ἀναγνωθῆ ἢ Herald. Θὰ συμμαχήσω καὶ
ἐγὼ μετὰ τῆς Herald καὶ ἀφοῦ τὸν ρίψω
μεν ἐξάπαντος, νὰ τὸν φέρωμεν ἐδῶ νὰ τὸν
κάμωμεν ὄχι Ἀ ρ μ ο σ τ ῆ ν, διότι
δὲν τοῦ πρέπει, ἀλλὰ π ρ ο σ α ρ μ ο
σ τ ῆ ν — τῆς Κύπρου μετὰ τῆς . . . πέτε
σεῖς τὸ λοιπὸν.

ΦΥΓΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Φίλε Συντάκτα.

Προκαλούμεθα καὶ πάλιν ὑπὸ τῆς
«Ἀληθείας». Μᾶς ὕβρισεν ἠρωτήσαμεν
τὸν λόγον, εἰς ἀπάντησιν δὲ μᾶς ὕβριζει
καὶ πάλιν, καὶ ἐρωτᾷ καὶ τὸ ὄνομά μας.
Μᾶς περιφρονεῖ διὰ τὸ ἐπάγγελμα καὶ
ὡς ἀγραμμάτους· εἰς ἀπάντησιν ὅμως
λέγομεν ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἦνε ὅλοι
διδάσκαλοι, διότι οἱ διδάσκαλοι ἔχουν
ἀνάγκην ἄλλων ἐπαγγελματῶν νὰ δια-
τηρηθῶσιν· ἐὰν δὲ πάλιν πᾶς μὴ γνωρί-
ζων τὰ γράμματα τῆς «Ἀληθείας» δὲν
δύναται νὰ ἦνε τίμιος καὶ ἐπομένως δὲν
δύναται ποτὲ νὰ ἔχῃ δίκαιον, τοῦτο ἡ-
μεῖς καθὼ ἀγραμμάτοι ἀγνοοῦμεν. Ἐ-
ρωτῶμεν τοὺς λόγους διὰ τοῦ, ὁποῖους
μᾶς ὕβριζει ἡ κ. «Ἀλήθεια» διότι ὁ κύ-
ριος λόγος εἶνε ἄλλος τὸν ὁποῖον χάριν
τῆς ἀποσιωπῶμεν.

Λεμησοῦ

**

*

**

*

Λεμησοῦ 28 Ἰανουαρίου 85.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος».

Κάθε ἄνθρωπος ποῦ νὰ ποθάνῃ μετ' ἑ-
τὴν Λεμησοῦν, ἔχει κληρονόμους ἐκείνους
ποῦ τοῦ βγάλουν τὸν τάφον· οἱ ὅποιοι μά-
λιστα πολλὰς φορές, λαμβάνουν εἰς τὸ με-
ριδίον των περισσότερα ἀπὸ ὅσα λαμβάνουν
τὸ παιδιὰ τοῦ ἀποθανόντος.

Εἰς τὰς 22 τρέχοντος ἀπέθανεν ὁ πατήρ
μου, δύο δὲ χαμάληδες ὁ Χριστοδουλῆς Ἀ-
τημένος, καὶ Χαραλαμπῆς παρουσιάσθησαν
χωρὶς νὰ τοὺς διατάξῃ κανεὶς καὶ ἔσκαψαν
τὸν τάφον καὶ συνώδυσαν καὶ τὸ λείψανον.
Μετὰ ταῦτα ἐζήτησα νὰ τοὺς πληρώσω,
τοὺς ἔδωκα δὲ ἀπὸ μίαν ρουπίαν καὶ μοῦ
τὴν ἔσυραν κατὰ πρόσωπον· τοὺς ἔδωκα
ἀπὸ δύο σελήνια, μοῦ ἔκαμαν τὸ αὐτὸ·
τοὺς ἔδωκα τέλος πάντων ἀπὸ 1½ ρουπίαν
καὶ πάλιν μοῦ τὰς ἐπέταξαν καὶ μοῦ εἶπον
ὅτι αὐτοὶ δὲν ἐργάζονται μετὰ ρουπίας, ἀλλὰ
μετὰ ζιζῖδια. Εἶπέ μοι παραλαῶ κ. Συν-
τάκτα δὲν εἶνε ληστεία αὕτη; δὲν πρέπει
ἀρὰ γε τὸ Δημαρχεῖον νὰ σκεφθῆ περὶ τοῦ
του; Εἶνε δὲ δυνατόν οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀ-
ποθανόντος ἐρισκόμενοι κατ' ἐκείνην τὴν
ῶραν εἰς λύπην νὰ κάθηνται νὰ κάμνουν
πρῶτα συμφωνίαν μετὰ τοὺς χαμάληδες κ' ἔ-
πειτα νὰ τοὺς στέλουν νὰ σκάπτουν τὸν τά-
φον.

Κοθολικῆ Α. Χ. Χ.

Ἀπ. Σ. Τὸ Δημαρχεῖον ζεύγη βοῶν ἢ
γόρασε πέντε, καὶ ἀσχολεῖται τῶρα εἰς τὸ
νὰ τὰ πληρώσῃ. Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶνε δυνα-
τὸν πᾶνω ἰς τὴν λύπην των οἱ ἄνθρωποι νὰ

κάμνουν συμφωνίας, τὸ μόνον μέσον εἶνε νὰ
γείνηται ἡ συμφωνία πρὶν ἀποθάνῃ ὁ ἀσθενής·
ἀκόμη δὲ θὰ ἦνε συμφερώτερον ἂν γείνη ἡ
συμφωνία πρὶν ἀσθενήσῃ· ἄλλη θεραπεία δὲν
ὑπάρχει.

Φίλε Σάλπιγγα!

Τέλος πάντων ἡ ἐπιτόπιος δημοσιογραφία
ἀνήγγειλεν ἡμῖν, ὅτι τῆ 23)4 Φεβρουαρίου
συγκαλεῖται ἡ τρίτη σύνοδος τοῦ Ν. Σώμα-
τος. Πολλὰ ἔχει καὶ μεγάλα καὶ ὑψηλὰ
ἀληθῶς νὰ ἐπιτελέσῃ, καὶ πολλοὺς ἐμολογοῦ-
μένως, ἀγῶνας ν' ἀγωνισθῆ· τὸ ὁμολογοῦ-
μεν· παρακαλοῦμεν ὅμως, ἵνα διὰ τῆς
«Σάλπιγγος» εἴπητε ἐξ ἡμῶν εἰς τὰ ἔντιμα
αἰρετὰ μέλη τὰ ἐξῆς:

Παρακαλοῦμεν, ἀλλὰ θερμῶς παρακαλοῦ-
μεν αὐτὰ, ἵνα μὴ κάμνωσι καὶ κατὰ τὴν
παροῦσαν τρίτην σύνοδον πολλὰς ἀπουσίας
ἐκ τῶν βουλευτικῶν συνεδριάσεων ἐξ ὧν (ἀ-
πουσιῶν) προκύπτει ἡ μειονοφηρία ἐξ ἧς
πολλὰ ζημιούμεθα, ὡς ἐν τῇ παρελθούσῃ
δευτέρᾳ συνόδῳ ἐγένετο· καὶ ἀνομολογοῦμεν
μὲν ὅτι δύναται νὰ εἰπωσιν ἡμῖν «λογαριά-
σατε πόσα μᾶς δίδετε καὶ ἀφαιρέσατε ἐκ
τοῦ ὅλου τὸ ἀναλογοῦν τῇ συνεδριάσει ἐκεί-
νη καθ' ἣν ἢ καθ' ἧς θ' ἀπουσιάσωμεν»·
ἀλλὰ μὴ θάρρος λέγομεν αὐτοῖς καὶ ὁ Χορευ-
τῆς ὅταν ἐξέλθῃ εἰς τὸν χορὸν, δὲν προκίεται
νὰ πληρωθῆ, ἀπ' ἐναντίας νὰ πληρωθῇ τὸν
βιολάρην διὰ νὰ τοῦ παιξῇ νὰ χορεύσῃ, καὶ
ὅμως ἅμα ἐξέλθῃ θέλων καὶ μὴ θέλων καὶ
μὴ πληρονομένος ἀλλὰ πληρόων, θὰ χο-
ρεύσῃ.

Ταπεινὰ ταῦτα, ταπεινῶς ἀποτείνονται
εἰς τὰ ἔντιμα αἰρετὰ μέλη ὑπὸ ταπεινοῦ
ἐκλογέως.

Ἐκ Κύπρου 22 Ἰ. 85.

Εἰς ἐκλογεῦς.

Αἰνίγμα 49

Πρὶν νὰ σὲ πῶ τὸ αἰνίγμα,

θὰ σοὶ τὸ ἐξηγήσω·

ἀλλὰ μὲ τὴν ἐξηγήσιν

θὰ σὲ παρακαλίσω·

ἔλλα σὲ λέγω ἀπ' ἐμπρός

καὶ ἄλλα ἀπὸ πίσω

καὶ βαρυτόνως θρῖσκομαι.

Ἄλλὰ θὰ σ' ἐρωτήσω:

ἀλλὰ καὶ ἄλλα ἔλυες

μὲ τόσῃν εὐκολίαν,

κ' ἀναγινώσκεις τὸ μικρὸν

ἐμὲ μὲ ἀπορίαν;

Εἰς τὸ παρὸν μου αἰνίγμα

ἐπτάκις θ' ἀπαντήσης

τὸ σῶμά μου· ἀλλ' ἠλπίζω

ὡς τῶρα νὰ μὲ λύσης.

Περίεργος δίκη [ἐδικάσθη κατ' αὐτὰς εἰς Κυρήναιαν. Ἡ Κυβέρνησις προσεκάλεσε τὸν διευθύνοντα τὰ ἐν Κύπρῳ κτήματα τοῦ Ὄρους Σινᾶ νὰ πληρώσῃ φόρον τῶν προβάτων· [ἄρα γε εἰς τὴν σύμβασιν ἐκείνην τὴν διαβόητον εἶνε καὶ τοῦτο μέσσα; ἔτι κελλήσῃ τέλος πάντων] ὁ δυστυχὴς διευθυντὴς ἠναγκάσθη νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ πνεῦμα τῶν προφητῶν καὶ νὰ παρουσιάσῃ Ἀχτιναμέδες τοῦ Προφήτου καὶ φερμάνια τῶν Σουλτάνων, πλὴν τίποτε φιλῆ μου. Οἱ Ἄγγλοι τοῦ ἔλεγαν, ὅτι ἡ λέξις **χ α ρ α τ σ ι** τῆς ὁποίας ποιεῖται χρῆσιν κυρίως ὁ Ἀχτιναμέδς ἐννοεῖ τὸν κεφαλικὸν φόρον μόνον, καὶ ὅτι ὁ φόρος τῶν προβάτων δὲν εἶνε τοιοῦτος· (καὶ ὅμως ἡμεῖς διατεινόμεθα ἔτι τὰ μουζεβριλίκια μόνον τοῦρκοι τὰ ξεύρου.) Ἐν τούτοις ἐὰν συνεψήφισον μετὰ τῶν Ἄγγλων καὶ οἱ ἰδιόκοι μας σύμβουλοι τοῦ δικαστηρίου Κυρηναίας θὰ ἐπληρώνετο ὁ φόρος. Ἄλλ' ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι καὶ ὁ φόρος τῶν προβάτων εἶνε κεφαλικὸς φόρος, διότι βέβαια ἡ Κυβέρνησις ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῶν κεφαλῶν τῶν προβάτων ἤθελε νὰ πάρῃ τὸν φόρον· ἐκτὸς ἐὰν τὰ πρόβατα τοῦ Σινᾶ δὲν ἔχουν κεφαλὴν.

* *

Τέλος πάντων, βαθμηδὸν παρημελήθησαν, ἐνεκρώθησαν, καταστράφησαν ὅλα τὰ καλὰ ἔργα τοῦ Δημαρχείου. Ποῦ αἱ πολλαὶ ἀμαξίαι καὶ ὁ θόρυβος ποὺ κάμαναν κάθε πρωτὴ νὰ συναθροίζουσι τὰ προσκούπια; ποῦ οἱ τζινιέριδες καὶ οἱ ἄραβες καὶ αἱ πλάκες; ποῦ δὲ αἱ μουσικαὶ καὶ ἑορταὶ καὶ διασκεδάσεις; Πάντα οἴχεται, ζεστός δὲ ἀνεμὸς φυσήσας ἐσάρωσε τὰ φύλλα καὶ γυμνὸν τὸ δένδρον ἔδειξε, καὶ σαλεύετα· καὶ καλὰ. Νύξ ἦν (ὄχι ἀκολασία;) καὶ ἐξημέρωσεν ἄνθη καὶ ἐκοκκίησαν· καπνὸς κ' ἐμαύρισε· ἀράχνη κ' ἐπλάκωσεν ὅλους κλ. κλ. Ταῦτα πάντα καὶ ἔτι περισσότερα θὰ πῶ ἔπειτα, ἐνόσω αἱ ἀμαξίαι κάθε ἓνα μῆνα ἔρχονται ἀπὸ τὸν δρόμον μας νὰ λαμβάνουσι τὰ προσκούπια, καὶ ἐπειδὴ βέβαια δὲν δύναται νὰ χωρήσῃ οὐδὲ ἐνὸς σπητιοῦ τὰ προσκούπια τόσου καιροῦ, φεύγει καὶ μᾶ τ' ἀφίνει πάλιν νὰ τὰ καμαρώνωμεν ἕως εἰς τὸν ἄλλον μῆνα. Πρὸς ποῖον πρέπει νὰ τὰ φωνάζω αὐτὰ ἀγνωσθῶν οὐδ' ἡ "Σάλπιγξ" τῆς δευτέρας παρουσίας δὲν θὰ χωρήσῃ πιστεύω εἰς τ' αὐτὰ τοὺς.

Δάκρυα ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς πολυκλαύστου Ἑλπινίκης. Ὑπὸ Χρ. Παπαδοπούλλου Δικαστοῦ ἐν Ἀμμοχώστῳ.

Ποῦ ἡ καλὴ κάγαθῃ

καὶ ὠραία νεάνις ἐκείνη,
ἣτις ἐκόσμηε τῆς Χάλκης
τὴν λίαν περιβλεπτον νῆτον;
Οἱμοὶ! δρεπάνου σκληροῦ
πολυστένακτον κ' ἄωρον θέρος,
εὔδει ἀγνὴ Ταβιθὰ
τοῦ θανάτου τὸν μέριμον ὕπνον,
κλίνην γαμήλιον ἔχουσα
φεῦ! τὸν ἀκόρεστον τάφον
κάλυμμα δὲ νυμφοστόλον
τὴν κρύα τοῦ μνήματος πλάκα!
Φόρετον μύρα, ὦ Χάλκη,
κ' εἰς εὐγενεφά ρίφθητι λύπης,
κρύψον μὲ σκέπη πυκνῇ
τὰς πολλὰς φυσικὰς καλλονὰς σου.
ὦ, συμφορά! εἰς ἀγκάλας
θανάτου ἀσπαίρει νεάνις
ἣτις ἀρίζηλον ἦν
κ' εὐγενὲς ἐν ταυτῷ κόσμημά σου!
Πῶς ἠρημώθη τοιοῦτου
καλοῦ καὶ σεμνοῦ διακόσμου;
πῶς τοῦ μετώπου σου ἔπεσαν
—τ' ἄνθη χαμαὶ μαραμμένα;
πένθος τηρήσεις λυγρὸν,
ἀνθερόεσσα κόρη τοῦ Πόντου,
ἕως οὐ ρεῖ φιλῶν
τὰ σφύρα σου ὁ ροῦς Προποντίδος.
Ρέετε θρήνοι καὶ δάκρυα
μνήμης πικρᾶς δορυφόροι,
δίπτηχ' ἐθόρον κληροῦται
ἀγνὴ καὶ ὠραία νεάνις,
τέως σφριγῶσα ἐν πάσῃ
ὕγειά κ' εἰς κάλλος πλουτοῦσα!
Θρήνει, καὶ σύ φίλε, τάφος
ροφᾶ τὴν καλὴν ἐξαδέλφη,ν,
ἣδ' ἐν τῷ κήπῳ τοῦ κάλλους
ὡς ῥόδον χάριεν ἀνθοῦσαν,
πάσης δ' ὁμοῦ ἀρετῆς
τὸν ὑπέριλαμπρον φέρουσα κόσμον.
ὦ ματαιότης τοῦ κόσμου,
ὦ πλάνος καὶ ἄδικος σφαῖρα,
πάντα ἐν σοὶ ἀστασία,
τὰ πάντα πικρία καὶ πόνος!
Οὔτε χρεὰ διαμένει
ἐν βίῳ ἀμέτοχος λύπης,
οὔτ' εὐτυχία καὶ δόξα.
μακραίων ἡμῖν συγγηρέσκει·
ὄνειρα πάντα καπνὸς
καὶ πομφόλυξ σκιά καὶ ὀμίχλη
κ' ἔμπεδον ἢ διαρκὲς
ἐν τῷ κόσμῳ οὐδὲν παραμένει!
Νεῖα καὶ ὄλβιος ἦσα
καὶ πλήρης θελγήτρων ἀκμαίων,
ὦ μουσοτρόφος παρθένε,||
καλὴ κάγαθῃ Ἑλπινίκη,
πλήν] ἀδυστάτητος ἔκλεισε
φεῦ! τὸ ἀγνὸν βλέφαρόν σου
ἡ τῶν ἀνθρώπων τὸν βίον
οἰκτρῶς φαρμακεύουσα Μοῖρα,
κ' ἔλαχες κληρὸν πικρὸν,

δυστυχίης! Σὺ καλὴ, σὺ ὠραία,
πλέον ἐδῶ τῶν χωρῶν
δὲν θὰ φέρῃς τὸ ῥόδιον στέμμα,
οὐδ' ὡς ἀστὴρ φαεινὸς
μεταξὺ ἐμνηλικῶν θὰ λάμπῃς,
οὔτε τῆς Χάλκης θὰ πλεύσῃς
ποτὲ τὸ κατάργυρον κῦμα!
Ἦδ' ἡ Ἦὼς κατηφῆς
καὶ μελάμπεπλος κήρυξ προβαίνει,
πᾶσι τε φίλοις γνωστοί:
τὴν οἰκτρὰν συμφορὰν τραγωδοῦσα
φεῦ! τοῦ σκληροῦ καὶ ἄωρου
θανάτου σου πότνια κόρη!
πάντες θρηνοῦσιν ἐν σοὶ
τὴν σεμνὴν καὶ ὠραίαν παρθένον,
ἣτις ἀπέπτῃ ἐκ γῆς
εἰς τὴν χώραν τοῦ Πλάττου τὴν θείαν
καὶ παρ' αὐτῷ τῶν Ἀγγέλων
κοσμεῖ τὴν ἀγίαν χορείαν.
Φέρει δεινῶς τὸ σὸν πάθος
ἡ ἄριστος ἐν κουροτρόφοις
νῆσος Χαλκίτης, ἀγλαίσμα
τῆς Προποντίδος θαλάσσης,
κ' ἡ ἀντιγεῖται ἀκτῇ
ποθητῶς τὸ σὸν ὄνομα κράζει,
πάντες δ' αἰνῶς θρηνοδοῦσι
τὸν σὸν δακρυσίστακτον πότμον!
Μίαν ἀπήγησα χθὲς
εἰς τὸν δρόμον πενθοῦσαν γυναῖκα,
κ' ἔχουσα δάκρυ γνωρίσας
τὴν χήραν τὴν ἄμοιρον θείαν,
ἣτις ἰδοῦσά με μ' ἔτεινε
χεῖρα στοργῆς καὶ ἀγάπης
πλὴν οὐδὲ λέξιν ἀπλήν
ἠδυνήθη ἡ τλήμων ν' ἀρθρώσῃ,
ἀλλ' ἐκ δακρύων πολλῶν
καὶ λυγμῶν πνιγομένη μυχιῶν
μόλις ἐφέλλισε φεῦ!
τὸ ἐξῆς γοερὸν μαιρολόγι.
(ἀκολουθεῖ).

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ. (λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἀπὸ 40—132 τὸ γομπρ.
Ρακὴ 19 βαθμ. ἡ ὀκτὰ 72 παρ.
Σταφίδα 30—35
τὰ Χαρούπια τὸ χαλ. λαντ, 92 εἰς
ἀποθήκας.

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)

ὁ σίφος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 22—24.
ἡ κριθή ,, [16 ὀκ.] 14—15.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.